

Skatten paa de arbejdsskabte Indtægter. Den foreslaaede Jordbeskatning vil ikke komme til at tynde det almindelige arbejdende Landbrug, Husmandsbruget og det almindelige Gaardmandsbrug, fordi denne Skatteforøgelse vil blive modsvaret af en tilsvarende eller større Nedgang i andre Skatter. Derimod vil Reformen selvfølgelig betyde en forøget Byrde for de største Ejendomme; det er klart. Om denne Reform kan jeg forsaavidt bruge det Udtryk, at den ligesom tager den Gave tilbage fra de største Landejendomsbesiddere, som blev givet dem i 1903, og det vil selvfølgelig i nogen Grad medføre, at de daarligst udnyttede store Brug vil skille sig af med noget af den Jord, som de har, skille sig af med den til Folk, som bedre forstaaer at udnytte den. Jeg skulde tro, at det er noget, som den højtærede Landbrugsminister med sin store Kærlighed til Udstykning vil sætte i høj Grad Pris paa. Paa tilsvarende Maade i Byerne. Reformen vil betyde en Forøgelse af Skattebyrden paa den Jord, der ligger unyttet hen, og i Forbindelse med den Grundværdistigningskat, som er foreslaaet i det Lovforslag, der staaar sidst paa Dagsordenen i Dag, vil den virke hemmende paa Grundspekulationen og vil fremme Udnyttelsen af disse unyttede Ejendomme. I mange Købstæder, hvor man sidder med høje Skatteprocenter, vil en stor Del af Byernes Middelstand sikkert være i høj Grad taknemmelig for, om de, som sidder og vaander sig under disse Skatteprocenter, kunde faa disse Skatter skruet en lille Smule ned derved, at der blev taget nogen Skat af de Værdier, som skabes af deres egen By, og som nu gaar i privates Lommer. I Byerne vil Forholdet være noget lignende som for Landets Vedkommende. Reformen vil ikke ramme den Mand, som kun har saa megen Jord eller saa stor en Bygning, at den er tilstrækkelig til hans eget Brug, fordi den forøgede Skat, der eventuelt vil komme paa hans Ejendom, vil modsvares af en Nedgang paa andre Skatter, men den vil ramme alle dem, for hvem Ejendomsbesiddelse kun er Geschæft og Spekulation.

Jeg husker, at en af de Indvendinger, som af Partiet Venstre i Fjor blev fremsat mod Forslaget, gik ud paa, at en saadan Jordskattereforms Gennemførelse vilde betyde en Forskydning af Skatten fra By til Land, altsaa betyde en Fordel for Byen som By og en Skade i tilsvarende Omfang for Landet, og at derfor kunde Venstre ikke gaa med til en saadan Reform, uden at den var ledsaget af den før omtalte

Bygningsafgift. Jeg kan rent principielt aldeles ikke anerkende det Synspunkt. Hvis man er enig i Princippet: lige Skat paa lige Jord, hvis man erkender Grundskyldens principielle Retfærdighed, saa kan det ikke nytte, at vi her i Rigsdagen giver os til at tælle paa Fingrene, om den rammer den ene eller den anden, for saa rammer den dér, hvor den *skal* ramme. Men naar Venstres Ordfører i Fjor føjede den Bemærkning til, at den Uret, som han her mente vilde blive begaaet mod Landet, vilde sikkert yderligere forøges gennem den Jordvurdering, som skulde finde Sted i 1920, er jeg saa lykkelig at kunne sige til det ærede Medlem, at hans Spaadom ikke er gaaet i Opfyldelse. Efter den Vurdering, der er foretaget i 1920, viser lige det stik modsatte sig. Det viser sig, at Ejendomsskyldvurderingen i Byerne vil vise en Stigning af omkring 50 pCt. og paa Landet af nogle og tredive Procent, og at Jordvurderingen i Byerne vil vise en Stigning af nogle og fyrretyve Procent, men paa Landet vil Stigningen kun ligge mellem 10 og 20 pCt. Nu vil enhver kunne forstaa af de Tal, at Resultatet vil blive en Forskydning for Jordvurderingens Vedkommende til Gunst for Landet og til Skade for Byerne, og regner man paa Grundlag af disse Procenter ud, hvordan Forholdet vil blive, vil det ogsaa vise sig, at den Forskydning, der vil finde Sted i Forholdet Land til By ved at gaa over fra Ejendomsskyld til Jordskyld, vil blive saa forsvindende, at der ikke kan være Tale om at tillægge det nogen Betydning, naar man staaar overfor en almindelig Skattereform.

Jeg skal til Slutning sige, at naar vi har ønsket at fremsætte disse Lovforslag netop nu, saa tidligt som overhovedet muligt, er det, fordi vi tror, det i denne Tid, hvor vi staaar i Overgangen fra Krigsøkonomi til normale Tilstande, har Betydning, at det saa snart som muligt bliver gjort klart for Befolkningen, paa hvilket Grundlag vi skal gaa Fremtiden i Møde med Hensyn til Ejendomsbeskatningen. Jeg erindrer ogsaa, at Venstres Ordfører i Fjor erklærede, at naar vi kom saa langt, at vi kunde se Resultatet af Jordvurderingen og Ejendomsskyldvurderingen i 1920, var Venstre rede til en virkelig Realitetsforhandling om disse Forslag. Da vi nu er saa langt med Hensyn til Resultaterne af Jordvurderingen og Ejendomsskyldvurderingen, at et Folketingsudvalg sikkert i den allernærmeste Fremtid, maaske straks, kan modtage alle